

សេចក្តីថ្លែងការណ៍
នៃក្រុមសម្ព័ន្ធអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល សមាគម នៃ សង្គមស៊ីវិលកម្ពុជា
 ថ្ងៃទី៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០

ក្រុមសម្ព័ន្ធអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល-សមាគមនៃសង្គមស៊ីវិលមានការរីករាយណាស់ ដែលបានទទួលដំណឹងថារដ្ឋសភាជាតិនឹងធ្វើការអនុម័ត ច្បាប់ប្រឆាំងអំពើពុករលួយនៅថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ស្នែកនេះ តែយើងទាំងអស់គ្នាក៏មានការសោកស្តាយខ្លាំងណាស់ដែរ ដែលយើងទាំងអស់គ្នា បានទទួលនូវសំណើនៃសេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះក្នុងរយៈពេលខ្លីពេក ដែលមិនមានពេលគ្រប់គ្រាន់នឹងអាចធ្វើការវិភាគ និងធ្វើអនុសាសន៍ជូនទៅ រដ្ឋសភាជាតិដូចត្រូវបាន។ យើងទាំងអស់គ្នាក៏ទទួលស្គាល់ថាមតិខ្លះរបស់ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល-សមាគមនៃសង្គមស៊ីវិល ផ្តល់ជូនជា យុទ្ធសាស្ត្រកន្លងមកនោះ ត្រូវបានរាជរដ្ឋាភិបាលដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងសេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះ និងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌ (បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើ ពុករលួយ) រួចពិតមែនហើយ ប៉ុន្តែនៅមានគោលការណ៍ និង ទស្សនៈ មួយចំនួន ដែលសំខាន់ៗជាច្រើនទៀតនៅមិនទាន់បានដាក់បញ្ចូល ទៅក្នុងសេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះនៅឡើយនោះទេ។ ប្រសិនបើគោលការណ៍ និងទស្សនៈទាំងនោះមិនបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងសេចក្តីព្រាងច្បាប់ថ្មី ទេនោះ ស្ថាប័នប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ប្រាកដជាមិនអាចធ្វើសកម្មភាពរបស់ខ្លួនដោយមានប្រសិទ្ធិភាព និង ពេញលេញបានឡើយ ហេតុដូច្នោះ ដើម្បីធ្វើឱ្យក្រុមប្រឹក្សាជាតិ និង អាជ្ញាធរជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយ អាចនឹងដំណើរការការងាររបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តក្រមព្រហ្មទណ្ឌ និងច្បាប់ ប្រឆាំងអំពើពុករលួយនេះដោយមានប្រសិទ្ធិភាពនោះ យើងខ្ញុំកំណាងឱ្យសម្ព័ន្ធអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល-សមាគមនៃសង្គមស៊ីវិលមាន អនុសាសន៍ មួយចំនួនដូចខាងក្រោម:

- ១ សូមធ្វើការពន្យារការអនុម័តសេចក្តីព្រាងច្បាប់យ៉ាងហោចបានមួយខែទៀត និង សូមឱ្យរដ្ឋសភាបើកឱ្យមានការផ្តល់មតិសាធារណៈ ។
- ២ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយត្រូវតែជាស្ថាប័នឯករាជ្យៈ ដើម្បីឱ្យក្រុមប្រឹក្សានេះឯករាជ្យទៅបានលុះត្រាតែៈ
 - អាណត្តិៈ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាគួរតែមានអាណត្តិឱ្យបានយូរជាងនេះ (យ៉ាងតិច ៩ឆ្នាំ) សូមធ្វើវិសោធនកម្ម មាត្រា.៧ ។
 - ថវិកាៈ សូមឱ្យមានថវិកាដោយឡែកនៅក្នុងកញ្ចប់ថវិកាជាតិ (សូមធ្វើវិសោធនកម្ម មាត្រា.១៦)។
 - សមាជិកៈ គួរតែជាបុគ្គលឯករាជ្យ ដែលមិនមែនជាសកម្មជនគណបក្សនយោបាយ និង មិនមែន ជាមន្ត្រីរាជការ ដែលធ្វើការនៅក្នុងអំណាចនីតិប្រតិបត្តិ ឬ នីតិបញ្ញត្តិ ។
- ៣ ប្រធានអង្គការប្រឆាំងអំពើពុករលួយមិនត្រូវជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាតិប្រឆាំងអំពើពុករលួយនោះទេ (សូមធ្វើវិសោធនកម្ម ម.៦) ។
- ៤ ការប្រកាសទ្រព្យសម្បត្តិ គួរតែបានប្រកាសជាសាធារណៈ ។
- ៥ ការការពារការសាក្សី និង អ្នកប្តឹងៈ ច្បាប់នេះគួរតែលើកទឹកចិត្តឱ្យមានអ្នកចូលរួមផ្តល់ព័ត៌មានពីអំពើពុករលួយ តែផ្ទុយទៅវិញ ដូចជាមាត្រា ៤១ ជាដើម បែរជាធ្វើឱ្យអ្នកប្តឹងលែងហ៊ានប្តឹង អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានមកអាជ្ញាធរកំលែង ហ៊ានផ្តល់ព័ត៌មានដែរ ។ ដូចនេះ មាត្រាបែបនេះគួរតែចែងឱ្យបានច្បាស់ ឬ ដកទុកទម្រាំតុលាការរឹងមាំ ឯករាជ្យជាមុនសិន ។

យើងខ្ញុំកំណាងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល-សមាគមនៃសង្គមស៊ីវិល សង្ឃឹមថារាជរដ្ឋាភិបាល និង រដ្ឋសភាជាតិ នឹងធ្វើការពិចារណា ទៅលើអនុសាសន៍របស់យើងខ្ញុំ និងសង្ឃឹមថាសង្គមកម្ពុជានឹងអាចកាត់បន្ថយអំពើពុករលួយប្រកបដោយតម្លាភាព គណនេយ្យភាព និងបើកឱ្យ ប្រជាជន គ្រប់រូបមានឱកាសចូលរួមក្នុងកិច្ចការសាងសង់ប្រទេសជាតិកម្ពុជា ។

សំរាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមទំនាក់ទំនងជាមួយៈ

១	លោក សុក សំអឿន	នាយកប្រតិបត្តិក្រុមអ្នកច្បាប់ការពារសិទ្ធិកម្ពុជា និងជាប្រធានសម្ព័ន្ធដើម្បីសុច្ឆន្ទៈភាព និងគណនេយ្យភាពសង្គម (CISA)	លេខទូរស័ព្ទៈ ០១២ ៩០១ ១៩៩
២	លោក ធន សារាយ	ប្រធានសមាគមអាដហុក (ADHOC)	លេខទូរស័ព្ទៈ ០១៦ ៨៨០ ៥០៩
៣	លោកស្រី ពុង ឈីរីកេក	ប្រធានអង្គការលីកាដូ និងជាប្រធាន NGO CEDAW	លេខទូរស័ព្ទៈ ០១២ ៨០២ ៥០៦
៤	លោក ហង្ស ឆាយា	នាយកប្រតិបត្តិអង្គការ KID	លេខទូរស័ព្ទៈ ០១២ ៨៦៥ ៩១០
៥	លោក ឈឹក សំអាត	នាយកប្រតិបត្តិ NGO Forum	លេខទូរស័ព្ទៈ ០១២ ៩២៨ ៩៨៥
៦	លោក គល់ បញ្ញា	នាយកប្រតិបត្តិ COMFREL	លេខទូរស័ព្ទៈ ០១២ ៩៤២ ០១៧
៧	លោកស្រី ផឹតា ឃឹះ	នាយកប្រតិបត្តិអង្គការ SILAKA	លេខទូរស័ព្ទៈ ០១២ ៨៣៨ ៤៦៤